

Böröndi Gábor vezérezredes:

ÁTALAKULÓ VILÁGREND: SZEMLÉLETMÓDVÁLTÁS A HONVÉDELEMBEN¹

ÖSSZEFOGLALÓ: A Magyar Honvédség vezérkari főnöke írásában megállapítja, hogy napjainkban a békeidőszaknak vége. A Magyar Honvédség – hivatásos, szerződéses és tartalékos állományával, valamint társadalmi programjaival együtt – konfliktuskezelésre készül. Erejét az aktív és tartalékos erő, valamint a hadiipari képességek közös egysége adja. Jelenleg szürke zónás és hibrid hadviselés zajlik, amelyre nemcsak szakembereket kell találni, hanem azokat rendszerbe kell állítani, fel kell készíteni és meg kell tartani. Az eljárásbeli változásokat készségi szinten kell alkalmazni és továbbfejleszteni. Az átfegyverzés és a kiképzés kiemelt prioritás, de nem szabad csak a technikai transzformációra hagyatkoznunk, el kell érni a változást a katonák gondolkodásmódjában is. Ezt nevezzük parancsnokikultúra váltásnak, amelynek alapja az új altiszt- és tisztképzés bevezetése. A Magyar Honvédség vezérkari főnökének írása A Magyar Honvédség útja Pákozdtól a NATO-ig című tanulmánykötetben (Zrínyi Kiadó, Budapest, 2025; szerkesztette: Gyarmati István) jelent meg.

A SZERZŐRŐL:

Dr. Böröndi Gábor vezérezredes, a Magyar Honvédség vezérkari főnöke

„A harc nem halasztható el, csak késleltethető az ellenséged javára.” Az idézet Niccolò Machiavellitől származik, gondolata mélyebb tartalmat hordoz. Sokáig azt gondoltuk, hogy Európában megszűnnek a háborúk, megszilárdul az általános béke, és nem várhatók már fegyveres konfliktusok. Nemcsak Magyarország, hanem Európa legtöbb állama csökkentette katonai költségvetését, leépítette nehézfegyverzetét. A napjainkban a szomszédunkban dúló konfliktus azonban rámutat arra, hogy nem ringathatjuk magunkat a folyamatos béke illúziójában.

Sokan vitatják a Harvard Egyetem kutatócsoportja által kidolgozott „Háborúra ítélve” című elméletet, melynek az a lényege, hogy ha valamely szövetség vagy állam úgy látja, hogy gazdasági, politikai, katonai hatalmát veszélyezteti egy másik szövetség vagy állam felemelkedése, abból konfliktus keletkezik. Az elméletet tanítják a külföldi katonai akadémiákon, de a görög háborúktól napjainkig a történelem is igazolja. Nem azt állítom, hogy háború lesz, hiszen a határaink mentén már háború van, ami felrázta Európát. Mindenki megkezdte a felkészülést a háború esetleges kiterjedésére. Nem tudjuk megmondani, hogy bekövetkezik-e, de az biztos, hogy a béke időszakát magunk mögött hagytuk.

¹ A Magyar Honvédség vezérkari főnökének írása A Magyar Honvédség útja Pákozdtól a NATO-ig című tanulmánykötetben (Zrínyi Kiadó, Budapest, 2025; szerkesztette: Gyarmati István) jelent meg. A kötet további szerzői: Csóti György, Hermann Róbert, Ligeti Dávid, Szakály Sándor, Horváth Miklós, Kiss Dávid, Babos Tibor, Csiki Varga Tamás, Benkő Tibor, Kunos Bálint, Gyarmati István, Kajári Ferenc, Lázár Leila Mária.

GLOBALIS ÉS REGIONÁLIS BIZTONSÁGI KIHÍVÁSOK

Miért folyik a magyar haderőfejlesztési program? Miért van szükség a NATO-szövetségen belül és önállóan is ütőképes Magyar Honvédségre? Mindannyian érzékeljük, hogy a világrend átalakulóban van. Az Amerikai Egyesült Államok, Oroszország és Kína között komoly verseny folyik, amelyből kiemelkedik Kína és az Egyesült Államok vetélkedése.

A határainktól távol is vannak olyan konfliktusok, amelyekben Magyarország szerepet vállal, vagy a későbbiekben szerepet kell vállalnia. Ilyen például a Száhel-övezet, valamint a Nyugat-Balkán. Utóbbi Magyarország számára kiemelt fontosságú terület. Ezt mutatja, hogy három évvel ezelőtt a KFOR, 2024-ben pedig az EUFOR műveleteit vezető parancsnok magyar tábornok volt, katonáink pedig százával teljesítenek szolgálatot a Nyugat-Balkánon. Az ott lévő államok átalakulása, dinamikája napról napra kiszámíthatatlanabb, és ha tőlünk délre feszültségek vannak, azok hazánk biztonságát is veszélyeztetik. Mindezeket túl megjelentek a nagyhatalmi törekvések is. Látjuk abból, ahogy Kína gazdaságilag, Oroszország katonailag jelen van a Balkánon, de Törökország és más államok is megjelentek már.

Az orosz–ukrán háború a katonai doktrínát, a gondolkodásmódot és bizonyos szempontból a haderőfejlesztés irányait is megváltoztatta. A háború kezdetekor Európában az volt az uralkodó álláspont, hogy a konfliktusnak hamar vége lesz, hiszen biztos, hogy a nagy orosz hadsereg a kisebb méretű ukrán haderővel szemben sikerrel jár. Kezdetben valóban ezt láttuk, hiszen az oroszok majdnem Kijevig eljutottak. Aztán vissza kellett vonulniuk. Az orosz hadseregben a vezetés, a logisztika, az egészségügyi ellátás, az utánpótlás megszervezése bizony komoly problémákat okozott. Ez az előkészületlenség vezetett bizonyos hadműveleti irányok feladásához. A konfliktus felrázta Európát, és rávilágított arra, hogy valamit tenni kell. Ha visszaemlékszünk a kezdetekre, az első egy-két hónapban még nem volt szó Ukrajnának nyújtandó támogatásokról. Majd elkezdődött a sisakok és egyéb védőfelszerelések átadása, és ez egyre fokozódott. Európa ráébredt arra, hogy a válság megváltoztatja a helyzetét, versenyképességét, gazdaságát és katonai felkészültségét. Magyarországgal ugyanez történt. A háború előtt ki gondolta volna, hogy az Északi Áramlat gázvezetéken egyszer csak nem érkezik gáz Európába, sőt, fel is robbantják? Ki gondolta volna, hogy az európai ipar nyersanyag- és energiahányban fog szenvedni? Át kellett állni egy másik típusú ellátásra. Ki gondolta volna, hogy a hadiipari kapacitások a valóságban nagyon messze vannak attól, amire szükség lenne? Ma már látjuk, hogy a háborús felek egy harci napon mekkora lőszer mennyiséget használnak fel. Tüzérlőszerből egy hét alatt egy közepes európai gyárnak a termelését!

A Magyar Honvédség óriási előnyhöz jutott azzal, hogy a haderőreformot a többi európai országnál sokkal korábban kezdte meg. Amikor 2018-ban a szerződések döntő többségét megkötöttük, nem azok a rendelkezésre álló kapacitások, beszerzési árak vagy szállítási határidők voltak, mint most. A beérkező harckocsik, önjáró lövegek, helikopterek megrendelése még abból az időből származik, amikor a piacon alacsony kereslet és bőséges kínálat volt.

A KIHÍVÁSOKRA ADANDÓ VÁLASZOK

Ukrajnában a háborút a társadalom vívja, viszont Európa hajlamos erről megfeledkezni. Sokan gondolják, hogy ez az egész nem más, mint katonai műveletekből álló folyamat: a harcot katonák vívják, és a végén az erősebb győz. Ez nem így van! A társadalmi ellenálló képesség, a gazdasági teljesítőképesség, a hazaszeretet, a társadalmi morál mind-mind rendkívül fontos tényezők. Sokáig hazánkban is az volt a fő gondolkodásmód, hogy a hi-

vatásos haderő önmagában képes megvédeni az országot. Ma már tudjuk, hogy ez nem így van. Magyarország és a környező államok is átléptek az úgynevezett nulladik fázisba. Ez azt jelenti, hogy konfliktust megelőző állapotban vagyunk. Többet már nem beszélhetünk békeidőről! Szűrkezőnás hadviselés zajlik a gazdaságban, a médiában, a diplomáciában. A folyamatos küzdelem romló biztonsági környezetet jelent számunkra.

Magyarország fegyveres védelme sem csak katonai kérdés! Legalábbis többé nem lehet csupán katonai kérdésként kezelni. A 2016-ban megkezdődött folyamatok két új dolgot hoztak magukkal: egyrészt politikai akaratot arra, hogy a haderő megújuljon, másrészt a hozzá rendelt költségvetést. A korábbi években, évtizedekben az egyik mindig volt, a másik kevésbé, de most a kettő összeért. Ma már, amikor Magyarország védelmét tervezzük, olyan tényezőkkel, szakterületekkel és kormányzati szervezetekkel dolgozunk együtt, amire korábban nem volt példa. A Védelmi Igazgatási Hivatal, a Külgazdasági és Külügyminisztérium, a Nemzetgazdasági Minisztérium vagy a KSH szakembereinek a jelenléte ugyanolyan természetes a tervezőhelyiségekben, mint a légi- vagy a szárazföldi erők irányítótisztjei. Összkormányzatívá vált a gondolkodásmód; ennek egyik jele a nemzetbiztonsági főtanácsadói poszt létrehozása. Nekünk, katonáknak is alkalmazkodnunk kell ehhez. Külföldi akadémiákon rengeteget tanultunk róla, de itthon soha nem használtuk ezt a tudást. A megváltozott helyzet első jele a közös tervezés, az Adaptive Hussars 2023 gyakorlat volt. Külső szemlélő számára bizonyára úgy tűnt, hogy csupán egy katonai gyakorlatról van szó, közben rendkívül szoros együttműködés valósult meg többek között a helyi, illetve a területi, önkormányzati és közigazgatási szervezetekkel. A gyakorlat fontos részét képezte a civil infrastruktúrák igénybevétele, a szolgáltatások lehívása, a tartalékosok aktiválása is. Korábban nem tettünk ilyet, és nem volt ilyen tapasztalatunk. Idén újabb, hasonló gyakorlatot hajtunk végre, nemzetközi erőkkel koordinálva, hogy még egy fokkal magasabbra lépjünk.

A MAGYAR HONVÉDSÉG ALAPRENDELTEZÉSE

Mi a Magyar Honvédség alaprendelkezése? Magyarország függetlenségének, területi épségének, határainak, lakosságának és anyagi javainak, valamint nemzeti értékeinek katonai (fegyveres) védelme, nemzeti és szövetséges keretek között. Ehhez azonban a műveleti képesség folyamatos fejlesztése szükséges.

Kiemelten fontos a reagálóképesség: ezért vannak a váratlanul elrendelt gyakorlatok, hogy az állomány harckészültségét szinten tartsuk. Fontos a megfelelő struktúra kialakítása, ami nagyon nehéz feladat. A honvédség a rendszerváltozás óta szinte folyamatos átalakításon esett át; mindig megpróbáltuk megtalálni azt a szervezeti keretet, amire azt mondhatjuk, hogy ez a legjobb és maradandó. Ma már sok évtized tapasztalatából tudjuk, hogy ilyen nem lesz. Nem reális elvárás, hogy egy parancsnokság, egy adott struktúra folyamatosan mindenre alkalmas legyen. A parancsnoki struktúrának folyamatosan alkalmazkodnia kell az új kihívásokhoz.

Sokat gondolkodtunk azon, hogy a fiatalokhoz miért nem jutnak el az üzeneteink, miért nem tudjuk elérni őket. Engedjék meg, hogy ezt egy családi példával szemléltessem. A fiam 19 éves, ez a generáció értelemszerűen másként látja a világot. Felhívtam az egyik nap, és azt kérdezte: – Apa, vége lett az orosz–ukrán háborúnak? – Nem, nem lett vége fiam, miből gondolod ezt? – Abból, hogy a TikTokon már nincsen róla semmi – válaszolta. Ekkor döb-bentem rá, hogy az ő világuk teljesen másként működik, és kezdtem el gondolkodni azon, hogy vajon a fiatalok mit tudhatnak a Magyar Honvédségről.

Mi büszkék vagyunk az egyenruhára, büszkék vagyunk a hagyományainkra, a haditech-nikánkra. Egy civil mit lát a Magyar Honvédségből? Fehérváron, Hódmezővásárhelyen vagy Tatán egy nagy kaput, ami kinyílik reggel, sok egyenruhás ember bemegy, ott valamit csinál napközben, aztán kijön és hazamegy. Így nem tudjuk megmutatni a fiataloknak (sem) – akiket el akarunk érni –, hogy miről szól a hadsereg. Amikor bevonulnak, rácsodálkoznak például arra, hogy többszemélyes körletben kell aludniuk. Számukra ez újdonság, mert soha nem mondtuk el a történetnek ezt az oldalát. Volt olyan, aki megkérdezte, amikor a Lynx-program keretében bevonult, hogy napközben egyenruhát kell-e viselni. Nekünk ez evidens, de neki miért lenne az, hiszen soha nem beszéltünk erről. Most arra törekszünk, hogy a tartalékosokon keresztül elmondjuk a történetünket, megmutassuk, kik vagyunk, és mit csinálunk.

Kiemelt figyelmet fordítunk a tartalékos erőkre. Megalakultak területvédelmi tartalékos ezredek, folyik a toborzás, idővel megkezdődik a szakirányú felkészítésük, hogy hatékony, ütőképese erővé szervezzük őket.

A tartalékostoborzó kampány kifejezetten sikeres, a jelentkezők száma három hónap alatt jóval meghaladta a 2000 főt, 2025 elején pedig átléptük a 3600 fős újonnan bevonult létszámot. Szerintem ez óriási eredmény, és bizonyítja, hogy meg lehet szólítani a fiatalságot. Sokáig nem értettük a tartalékos rendszer fontosságát, a hivatásos katonákban pedig volt egyfajta ellenérzés, hogy miért is van szükségünk tartalékos katonákra. Ma ott tartunk, hogy a tartalékos erők a Magyar Honvédség meghatározó részei, és a haderőn belül betöltött szerepükön túl ők az élő kapocs a társadalommal.

A tartalékos erőnek még egy komoly szerepe van, amiről keveset, vagy kevesebbet beszélünk: az úgynevezett befogadó nemzeti támogatás, amely a NATO szempontjából kiemelten fontos, hiszen Magyarország a nemzetközi, szövetséges csapatok és erők mozgatása szempontjából megkerülhetetlen helyzetben van. Anélkül, hogy felfedném a NATO pontos terveit, tudható, hogy adott esetben hihetetlen ember-, anyag- és technikai eszközmenyiség állomásoztatását kell megoldanunk. Jó úton járunk, de rengeteget kell még közösen dolgoznunk.

KIKÉPZÉS, FELKÉSZÍTÉS, REAGÁLÓKÉPESSÉG

Hogyan is történik a felkészítés? Az ország fegyveres védelme kiemelkedő fontosságú, ugyanakkor nem korlátozódik csak a katonai feladatokra. Nagyon fontos a civil hatóságok bevonása. Ezt tanuljuk, gyakoroljuk, ők is, mi is, a Védelmi Igazgatási Hivatalon keresztül és önállóan is. Jól látható, hogy e téren rengeteg jogszabályi változás szükséges ahhoz, hogy egyébként megfeleljünk a feltételrendszernek. A tartalékos erőket folyamatosan integráljuk a gyakorlatainkba, vagy fordítva, a hivatásos haderőt integráljuk a tartalékos haderő gyakorlataiba. Mind a kettőre van már példa. Új kiképzési koncepciót kell létrehozni. Az nem új kiképzési koncepció, hogy az 1/a lögyakorlaton nem a sorkatonai korszakban megadott nyolc löszert löjük ki, hanem felemeljük tízre. Ezzel nem lépünk nagyot előre. Azok a szituációs lögyakorlatok, azok az új típusú harcászati foglalkozások, amelyeket próbálunk átvenni másoktól, élményt adnak a katonáknak. Az élményszerű kiképzés nagyon fontos. A mechanikus sulykolást nem lehet megspórolni, de hogyha az megvan, utána élményszerű kiképzést kell adni. Hadd érzékeltessem egy példával: kiválasztjuk a Lynx harcjárművet, ez az egyik legkorszerűbb a világon. Valóban kiváló eszköz, de mi történik akkor, ha az alegységet nem tudjuk megfelelő létszámú és minőségű emberrel feltölteni? Akkor ott áll a garázsban, mint egy rendkívül drága vasdarab.

A NATO-képességcéloknak és a nemzeti haderő építési fázisainak megfelelően született meg az a gondolat, hogy bizonyos alakulatok képességeinek kiépítése, az alegységek feltöltése érdekében célzott toborzókampányt indítunk, amelynek segítségével először a hódmezővásárhelyi zászlóaljat töltöttük fel. Tehát a 21. század egyik legkorszerűbb harcjárművét párosítani tudjuk a remekül kiképzett személyi állománnyal. A kiképzést, a harceljárásokat külföldi kiképzőcsoport irányítása alapján tervezzük és hajtjuk végre. Majdnem mindent újra kell gondolnunk: a harceljárasmódot, a drónhadviselést, az elektronikai harcképességet. Ki merem jelenteni, hogy az első komplett zászlóalj 2025 végére elkészül, anélkül hogy rohantunk volna. Mert ha van hiba, amit gyakran el szoktunk követni, az a sietség. Mindent azonnal szeretnénk megoldani, pedig az nem megy. Kell időt adni magunknak, hogy szisztematikusan fel tudjuk építeni a rendszereinket, és időt kell hagyni arra is, hogy az új kiképzési eljárások, doktrínák, szabályzatok beépüljenek a honvédség rendszerébe.

A Magyar Honvédség felkészítését és kiképzését a doktrínák terén is át kellett tekintenünk, higgadt, átgondolt alapelvek mentén. A kiképzés részévé kell tenni az új haditechnikai eszközöket, beépítve a jelenleg zajló konfliktusok tapasztalatait. A hidegháború utáni békés időszakban sokan megkérdőjelezték a harcokcsi, a tűzér- vagy gyalogsági harcjárművek létjogosultságát. A szomszédunkban zajló háború bebizonyította, hogy ezek nélkülözhetetlen eszközök, de ma már nem úgy kell őket használni, ahogy mi megtanultuk. Anélkül, hogy szakmai részletekre kitérnék, a tűzerosztály alkalmazásáról például azt tanultuk, hogy osztálykötelékben kell alkalmazni. Biztos, hogy ez manapság kizárt. Meg kell tehát tanulnunk alkalmazkodni az új kihívásokhoz, és a mélységi csapásmérő képességet be kell építeni a haderőbe. A drónképesség fejlesztése szintén kiemelt szegmens. Nagy számban szereztünk be olcsó – a civil piacon is elérhető – drónt, hogy a katonák megszokják a kultúráját, és elkezdjék használni. Nagyon érdekes volt, amikor Németországban megtekintettünk egy olyan tűzerfelkészítést, ahol ukrán katonák is részt vettek, akik sérelmezték, hogy a felkészítés során nem használtak drónt. Nem akartak addig löni, amíg nem látják a képet. Érdemes figyelni rájuk, mert ők valódi harctéri tapasztalatokat hoztak magukkal. Összegezve elmondható, hogy a szomszédunkban zajló háborúról egészen harcászati szintig szerzünk tapasztalatokat, amelyeket be kell építenünk a saját csapataink kiképzésébe. A tanulás, az adaptáció kiemelten fontos.

SZÖVETSÉGESI KÖTELEZETTSÉGEK, NEMZETKÖZI FELADATOK

A NATO három értékelési szempont szerint minősíti a tagországokat:

- *A NATO-képességcéloknak való megfelelés* (nehézdandár, légtérellelőrzés, légtérvédelem): ennek elérése érdekében a szerződések megkötettek, az eszközök érkeznek be a szervezetek számára, a személyi állomány biztosított, így a NATO értékelése „közel jó”. Bizonyos időbeli csúszások a beszállítások miatt lehetnek, de alapvetően követjük a NATO-képességcélokat.
- *Költségvetési ráfordítás/lehetőségek*: sokáig álmodoztunk a két százalékról, olyan távoli számnak tűnt. Ma már ott tartunk, hogy Magyarország a bruttó hazai termék (GDP) két százalékát fordítja a védelmi költségvetésére.
- *Missziós szerepvállalás*: a Magyar Honvédség méretéhez képest a korábbi időszakban is nagyon komoly teljesítményt nyújtott, és nincs ez másként napjainkban sem. Elég csak Kajári Ferenc altábornagy KFOR-parancsnoki vagy Sticz László vezérőrnagy EUFOR-parancsnoki beosztásban betöltött szerepét említeni. A küldetést mindketten megnövelt magyar jelenléttel és erővel, több száz katonával és nagyon komoly képességekkel teljesítették.

Ezek alapján kijelenthető, hogy Magyarország katonai szempontból a NATO hasznos és megbízható tagja.

Haderőfejlesztési törekvéseink megkoronázásaként – horvát és szlovák összefogással, ke-retnemzetként – létrehoztuk Székesfehérváron a Közép-európai Többnemzeti Hadosztály-parancsnokságot. Amikor Magyarország honvédelmi vezetése először tárgyalt erről Brüsszelben, valljuk be őszintén, sokan mosolyogtak. Ma ott tartunk, hogy a minősítő gyakorlatot követően a NATO-haderőstruktúrában felajánlott és befogadott többnemzeti parancsnokság elérte a teljes műveleti képességet. A NATO örömmel fogadta, hogy a keleti szárnyon létrejött egy ilyen hadosztályszintű képesség, így nem kell ezt áthozni Madridból vagy Hollandiából. Miért jó ez nekünk? Nagy arányban magyar tisztek és altisztek szolgál-nak ezen a parancsnokságon, rengeteget tanulnak, és NATO-környezetben adaptálódnak, a hadosztály-parancsnokság lényegében továbbképző műhelye a Magyar Honvédség tisztjeinek és altisztjeinek amellet, hogy valós műveleti képességet lát el. Magyarország felépített egy olyan nagyon fontos képességet, amivel korábban nem rendelkezünk.

NEMZETI FELADATOK ÉS TÁRSADALMI KAPCSOLATOK

A társadalom számára a Covid-járvány alatt derült ki, hogy mire képes a Magyar Honvédség. A járvány elején mindenki megijedt, de egyszer csak felfedezték, hogy a Magyar Honvédségnek van mentesítőképessége, van egészségügyi képessége. Mobil oltóbuszokat rendeztünk be, a kórházakban ott voltak a katonák, hogy segítsék az adminisztrációt, bizonyos rendszert vittek a tevékenységbe. Hogy időszerűbb példát hozzak: a 2024. szeptemberi árvízi védekezés során a katonák térben, időben, helyben ott voltak, ahol lenni kellett, megfelelő létszámmal, sőt, a tartalékosok is rendelkezésre álltak.

Sajnos a romló biztonsági helyzet miatt egyre nagyobb tapasztalatunk van a kimenekítési műveletekben: Afganisztán és Izrael mellett a világ több helyszínéről kellett bajba jutott magyarokat hazamenekíteni, egyre többször szállnak fel repülőink, különleges műveleti katonáink, és hozzák haza a kint rekedt magyar és más állampolgárokat.

Társadalmi kapcsolatok nélkül nem létezik hadsereg. A Magyar Honvédség is a társadalomból jött, a társadalomért van. Rengeteg dolgot teszünk annak érdekében, hogy még mélyebben be tudjunk ágyazódni. A zászlóshajó a Honvéd Kadét Program, de ezenfelül a katonaoktatók több mint 153 iskolában tanítanak honvédelmi ismereteket. Fontosak az ösz-töndíj-lehetőségek is.

A területvédelmi tartalékos rendszer a másik jelentős kapcsolódási pont a társadalommal. Sokakban megvan az igény a katonaságra, de mégsem akarnak hivatásos vagy szerződéses katonák lenni, a tartalékos szolgálatot viszont szívesen választják. Megadjuk ezt a lehetőséget, a feladatunk pedig az, hogy a kiképzés során megtartsuk a lelkesedésüket, elhivatottságukat. Ez kiemelten fontos, hiszen motiváltan jönnek, valamit tenni akarnak a hazáért, de nem biztos, hogy egész nap Jobbra át!-ot, Balra át!-ot csinálni vagy alakizni szeretnének. Ki kell őket vinni a terepre, élményszerű kiképzést és hasznos tudást kell átadni nekik.

A honvédelmi táborokba őríási a túljelentkezés. Az a cél, hogy a fiatalok lássák, ismerjék meg a katonaságot, menjenek be a laktanyába, lássanak bele az ottani életbe, miközben rendszerességet, napirendet, online téren kívüli programokat, csapatot mutatunk nekik. A kulturális és a sportprogramok ugyancsak vonzóak, számos rendezvényt szervezünk, amelyeken játékos formában hozzuk közelebb a fiatalokat a katonai értékekhez. Mindenki szereti a kihívást: Spartan Race-eket is szervezünk, széles korosztály számára népszerűek ezek

az események. Szeretném hangsúlyozni, hogy nem az a célunk, hogy mindenből katonát faragjunk, de azt igenis szeretnénk, hogy a társadalom lássa és értse, a honvédség érte van.

Úgy értékelem, hogy az elmúlt időszakban rengeteget léptünk előre, de sok munka áll még előttünk. Miért nehéz ez? Mert korábban nem volt ilyen igény a honvédséggel szemben. Tudjatok lőni, repülni, tudjatok részt venni műveletben, aztán gyertek haza, és pont. De most más a helyzet. Új attitűdre van szükség. A nyitást az állampolgárok felé nekünk is tanulnunk kell még.

NEMZETI VÉDELMI IPAR ÉS FEJLESZTÉSEK

A fő cél az ellátás biztonsága, vagyis az, hogy a Magyar Honvédség ellátási láncát soha ne tudják megszakítani. Ehhez kiemelten fontos, hogy helyben gyártják a haditechnikai eszközöket, itt van a technológia, és itt vannak a szakemberek. A hadiipari képesség kialakításának két útja van. Az egyik az általunk és több más ország által követett lassabb irány: vásárolunk haditechnikai eszközt, de tessék beruházni az országban, hozz létre munkahelyet, járulj hozzá a GDP-hez, és segíts kiképezni az embereket. Ezt a felállást nekünk védenünk kell annak érdekében, hogy a Magyar Honvédség lehetőség szerint ne kerüljön kiszolgáltatott helyzetbe. A másik megoldás, hogy azonnal kell minden, megvesszük attól, akinek van, nem érdekes, hogy beruháznak-e az országban, vagy sem.

A békeidőszaknak tehát vége. A Magyar Honvédség – hivatásos, szerződéses és tartalékos állományával, valamint társadalmi programjaival együtt – konfliktuskezelésre készül. Erejét az aktív és tartalékos erő, valamint a hadiipari képességek közös egysége adja.

Jelenleg szürke zónás és hibrid hadviselés zajlik. Nekünk erre nemcsak szakembereket kell találnunk, hanem rendszerbe kell állítanunk, fel kell készítenünk és meg kell tartanunk őket. Az eljárásbeli változásokat meg kell tanulnunk készségi szinten alkalmazni és továbbfejleszteni. Az átfegyverzés és a kiképzés kiemelt prioritás, de nem szabad csak a technikai transzformációra hagyatkoznunk, el kell érni a változást a katonák gondolkodásmódjában is. Ezt nevezzük parancsnokikultúra-váltásnak, aminek alapja az új altiszt- és tisztképzés bevezetése.